

مجله پژوهش در علوم کشاورزی، سال سوم،
شماره دوم، زمستان ۱۳۸۶ (صفحه ۲۲۸-۲۲۰)

بررسی بذرزاد بودن و تعیین علف‌های هرز میزبان باکتری عامل سوختگی برگ گندم

کاووس کشاورز^{۱*} و کرم اله گودرزی^۲

۱- مربی، عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کهگیلویه و بویراحمد

۲- محقق مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کهگیلویه و بویراحمد

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۱/۸ تاریخ پذیرش: ۸۶/۶/۲۲

چکیده

این پژوهش به منظور تعیین بذرزاد بودن باکتری عامل سوختگی برگ گندم و شناسایی علف‌های هرز میزبان این باکتری انجام گرفت. طی دو فصل زراعی ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷ از مزارع مختلف گندم آبی و دیم دو استان فارس و کهگیلویه و بویراحمد نمونه برداری شد. نمونه‌ها روی محیط کشت KB کشت داده شد. عامل بیماری سوختگی برگ گندم بر اساس آزمون‌های LOPAT و سایر آزمون‌های بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی جدایه‌های *Pseudomonas syringae* pv *syringae*(Pss) تشخیص داده شد. جهت تعیین بذرزاد بودن باکتری Pss از سه روش شستشوی سطحی، کشت مستقیم بذور و آرد بذور استفاده شد. در روش شستشوی سطحی، باکتری Pss روی هیچ کدام از دو محیط کشت KB و KBC جداسازی نگردید. بیشترین آلودگی بذری روی محیط کشت KBC در روش مستقیم و کمترین آلودگی بذری روی رقم قدس که از مزارع کشاورزان جمع آوری شده بود، روی محیط کشت KB بدست آمد. بر اساس نتایج بدست آمده باکتری Pss (عامل سوختگی برگ گندم) قادر است به صورت بذرزاد روی بذور گندم زندگی کند و به احتمال زیاد به صورت اندوفیت در بذر بسر می برد. از بین روش‌های مورد بررسی جهت تعیین بذرزاد بودن باکتری استفاده از محیط نیمه انتخابی KBC قابل استفاده است و به آسانی می‌توان بر پایه مرفولوژی، رنگ کلنی و آزمون اکسیداز باکتری Pss را شناسایی نمود. باکتری Pss از علف‌های هرز یک‌ساله نظیر دمراباهی، ماشک، یولاف وحشی، جو موشی و مرغ در چند منطقه از جمله یاسوج، مرودشت و سپیدان جداسازی و بیماری‌زایی آن به اثبات رسید.

واژه‌های کلیدی: سوختگی برگ گندم، باکتری *Pseudomonas syringae* pv *syringae*(Pss)، اپی‌فیت، بذرزاد، علف‌های هرز

مقدمه

شود، تولید سوختگی می‌نماید، هرچند که این علائم شدت آلودگی طبیعی را نداشت (۱۸،۹). این باکتری قادر است که روی علف‌های هرز حاشیه و درون مزارع از جمله دم روباهی، ماشک (*Vicia villosa*) و فریون (*Euphorbia pulcherrima*) به صورت اپی‌فیت زندگی کند (۱۰،۹،۷،۵). پژوهش حاضر به منظور روش‌های تعیین بذرزاد بودن باکتری عامل سوختگی برگ گندم و معرفی علف‌های هرز میزبان این باکتری صورت گرفته است.

مواد و روش‌ها

- نمونه‌برداری و جداسازی

طی دو فصل زراعی ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷ نمونه‌هایی از برگ‌های گندم و علف‌های هرز حاشیه و داخل مزارع استان‌های فارس و کهگیلویه و بویراحمد که دارای علائمی شبیه به سوختگی بودند جمع‌آوری و جهت بررسی به آزمایشگاه منتقل شدند. نمونه‌های مشکوک پس از شستشو با آب به قطعات ۱-۲ سانتی‌متری تقسیم و در لوله حاوی آب مقطر سترون قرار داده و نیم ساعت با شیکر دورانی بهم زده شدند. از سوسپانسیون بدست آمده یک قطره بوسیله لوپ برداشته و به محیط کشت KB انتقال داده (۱۹،۱۳) و به کمک لوله شیشه‌ای خمیده (ال شکل) به طور کاملاً یکنواخت در سطح محیط پخش و جهت رشد در انکوباتور ۲۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت نگهداری شد. پس از رشد کلنی‌ها و با استفاده از نور ماوراء بنفش کلنی‌هایی که تولید رنگ فلوروسنت نموده بودند، جداسازی و روی محیط کشت نوترینت آگار (NA) کشت گردیدند. پس از خالص‌سازی، آزمون‌های LOPAT شامل لون، اکسیداز، لهانیدن سیب زمینی، آرجی نین دی هیدرولاز و فوق حساسیت روی جدایه‌هایی (گندم و علف‌های هرز) که

بیماری سوختگی برگ گندم ناشی از باکتری *Pseudomonas syringae* pv *syringae* (Pss) انتشار جهانی دارد و هر ساله خسارت زیادی به مزارع گندم وارد می‌کند (۱۸،۱۷). این باکتری علاوه بر بیماری‌زا بودن می‌تواند به عنوان هسته یخ (INA) عمل کند و در مناطق سردسیری جلوگیری از سرمازدگی و خسارت زیاد می‌شود (۱۴،۲). در ایران تاکنون این بیماری از مزارع گندم استان‌های کرمان، چهار محال و بختیاری و فارس گزارش شده است (۴،۳،۱).

میزان آلودگی بذری ناشی از باکتری *Pss* روی ۲۱ نمونه گندم زمستانه جمع‌آوری شده از نبراسکا و داکوتای جنوبی بین ۵-۲ درصد برآورد شده است (۱۸). همچنین این باکتری قادر است به صورت اپی‌فیت روی بذور گندم زندگی خود را سپری نماید (۹). اوتا (۱۸) و اسمیت و هاتینگ (۲۰) بیان کردند که باکتری *Pss* می‌تواند در بذرها گندم به عنوان یک اپی‌فیت باقی بماند و به عنوان یک منبع مهم اینوکولوم برای توسعه بیماری در مزرعه حفظ شود. برای جداسازی عامل بیماری سوختگی برگ از بذور گواهی شده وارپته گندم *Sonalica* که در نواحی مختلف بنگلادش کشت شده بود استفاده کرد و برای این منظور از روش‌های استخراج مستقیم از بذرها کامل بوسیله روش *Liquid assay* استخراج از بذرها رشد کرده، کشت مستقیم بذرها بر روی محیط‌های کشت نیمه انتخابی *KBC* و آزمون رشد (*Seedling symptom test*)، استفاده کرد (۶).

تعداد زیادی میکروارگانیزم بیماری‌زا ممکن است از علف‌های هرز به عنوان میزبان استفاده کنند و سپس به میزبان اصلی منتقل شوند (۱۱). در صورتی که کشت‌های ۲۴ ساعته باکتری *Pss* جدا شده از دم روباهی که به صورت اپی‌فیت به سر می‌برد روی گیاهچه‌های اولیه گندم پاشیده

با کاربرد دو محیط کشت KB و KBC، بررسی گردیدند (۶).

- روش شستشوی سطحی

هفتصد عدد بذر از هر کدام از بذور تجن، کراس آزادی و قدس در ارلن مایرهای ۲۵۰ میلی‌لیتری ریخته و ۲۵ میلی‌لیتر آب مقطر سترون یک صدم درصد Tween20 به آن اضافه گردید. نمونه‌ها مدت پنج دقیقه بهم زده شد. یک میلی‌لیتر از سوسپانسیون مذکور با رقت‌ها 10^{-1} ، 10^{-2} ، 10^{-3} و 10^{-4} و با اضافه کردن ۸۵٪ نمک طعام سترون تهیه شد. نیم میلی‌لیتر از هر رقت روی محیط کشت‌های KB و KBC به صورت میله‌ای شکل پخش شد.

- روش کاشت مستقیم

در این روش دویست عدد بذر از ارقام تجن، کراس آزادی و قدس که در روش اول درون فلاسک ریخته شده بود، خارج و داخل یک کیسه ململ ریخته و سپس به مدت یک ساعت زیر آب معمولی نگه داشته شد. سپس بذور روی کاغذ صافی سترون زیر یک هود ماوراء بنفش خشک روی محیط کشت KBC و KB درون تشتک قرار داده شد، نحوه قرار گرفتن بذرها به گونه ای بود که در هر تشتک پتری به قطر ۹، ۲۵ سانتی متر عدد بذر قرار می‌گرفت.

- عصاره آرد بذور

پانصد عدد بذر باقی‌مانده در یک خرمنکوب (blender) به آرد تبدیل شد. آرد حاصله در ۲۵ میلی‌لیتر آب حاوی نمک طعام سترون (۸۵٪) در یک فلاسک حل و برای پنج دقیقه در دمای اطاق نگهداری شد. پس از آن رقت‌های مختلف 10^{-1} تا 10^{-4} تهیه و روی پلیت‌ها روی محیط‌های KB و KBC کشت شدند.

توانایی رنگ فلورسنت روی محیط KB داشتند به روش لیبوت و همکاران صورت گرفت (۱۳).

پس از انجام آزمون‌های LOPAT، سایر آزمون‌های بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی روی جدایه‌هایی که از روی علفهای هرز جداسازی شده بودند انجام و در نهایت روی گندم مایه‌زنی شدند. محیط کشت نیمه انتخابی مورد استفاده برای شناسایی باکتری *K.B.C*، *Pss* می‌باشد که از طریق اضافه کردن اسید بوریک، سفالکسین و سیکلوهاگزاماید به محیط کشت King(B) بدست می‌آید (۱۶).

- اثبات بیماری‌زایی

بذور گندم رقم تجن در هیپوکلرید سدیم ۲٪ ضد عفونی، و در گلدان‌های حاوی خاک سترون کاشته شدند. سوسپانسیونی با غلظت 10^6 CFU (تهیه شده به روش اسپکتروفتومتری) از کشت ۴۸ ساعته باکتری تهیه و مایه‌زنی به روش تزریق داخل بافت برگ و پاشیدن سوسپانسیون باکتری به هر دو طرف برگ در مرحله به ساقه رفتن در گلخانه با دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد انجام شد. پیش از مایه زنی سطح برگ خراش داده شد. برای شاهد از آب مقطر سترون استفاده گردید (۲۱).

علائم بیماری به صورت لکه‌های آب سوخته، نکروز و کلروز، یک هفته بعد ظاهر شد. پس از اثبات بیماری‌زایی سایر آزمون‌های بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی روی جدایه‌هایی که از روی علف‌های هرز جداسازی شده بودند انجام گرفت.

- تعیین بذرزاد بودن باکتری

بذور رقم گندم تجن و کراس آزادی که به طور مصنوعی به وسیله سوسپانسیون باکتری تلقیح شده بودند و همچنین بذور رقم قدس که از مزارع کشاورزان به طور تصادفی جمع‌آوری شده بود، با استفاده از روش‌های شستشوی سطحی بذور، کشت مستقیم و عصاره آرد بذور،

نتایج

۱- تعیین علف‌های هرز میزبان باکتری

از علف‌های هرز یک‌ساله نظیر دم‌روباهی، ماشک، جو موشی (*Hordeum murinum*)، یولاف وحشی و همچنین علف هرز دائمی مرغ (*Cynodon dactylon*)، یک باکتری میله‌ای شکل گرم منفی اکسیداز منفی و هوازی اجباری جداسازی و با استفاده از آزمون‌های LOPAT و دیگر ویژگی‌های بیوشیمیایی به عنوان *Pss* شناسایی و بیماریزایی آن روی گندم با ایجاد لکه‌های نکروتیک به اثبات رسید.

۲- تعیین بذرزاد بودن باکتری عامل سوختگی برگ گندم

۲۰۰ بذر ضد عفونی شده از ارقام تجن، کراس آزادی و قدس در روش مستقیم به ترتیب در محیط نیمه انتخابی KBC، ۸، ۵ و ۲ درصد کلنی‌های فلورسنت را تشکیل دادند (جدول ۱). ولی در روش شستشوی سطحی روی هیچ کدام از دو محیط کشت KB و KBC باکتری فلورسنت کننده جداسازی نگردید. در روش عصاره‌گیری بذر از ۵۰۰ بذر آزمایش شده، باکتری فلورسنت، در رقت 10^{-1} ، حداکثر $5/4 \times 10^3$ CFU عدد در رقم تجن و $2/6 \times 10^3$ CFU به ترتیب در ارقام تجن و کراس آزادی

روی محیط کشت KBC پیدا شد و کمترین کلنی مربوط به رقم قدس که از مزارع کشاورزان به صورت تصادفی جمع آوری شده بود روی محیط کشت KB بدست آمد (جدول ۲).

از بذور مذکور دو گروه باکتری فلورسنت کننده روی محیط‌های کشت مذکور جداسازی و شناسایی گردید که یک گروه آن باکتری‌های گرم منفی میله‌ای شکل هوازی اجباری از لحاظ ایجاد واکنش فوق حساسیت تولید لووان و لهانیدن ورقه‌های سیب زمینی منفی و اکسیداز و آرچی نین مثبت و روی گندم بیماری‌زا نبودند. در حالی که در گروه دوم شامل باکتری‌های گرم منفی میله‌ای شکل با چند تاژک قطبی، هوازی اجباری، اکسیداز و آرچی نین لهانیدن ورقه‌های سیب زمینی، منفی، از لحاظ ایجاد واکنش فوق حساسیت تولید لووان مثبت و روی گندم بیماری‌زا بودند. ویژگی‌های دیگر این دو گروه در جدول ۴ آمده است. بر پایه این نتایج گروه B *Pseudomonas fluorescens* (pf) و گروه A *Pss* شناسایی شد.

جدول ۱- درصد باکتری‌های فلورسنت کننده (*Pss*) جدا شده از ۲۰۰ بذر به روش کشت مستقیم در دو محیط KBC و KB

درصد باکتری‌های فلورسنت کننده		رقم
KB	KBC	
۳	۵	کراس آزادی
۴	۸	تجن
۵	۲	قدس

جدول ۲- تعداد باکتری‌های فلورسنت کننده (*Pss*) جدا شده از روش آرد بذور (*seed flour*) در رقت 10^{-1}

تعداد واحد های تشکیل دهنده کلنی در میلی لیتر		محیط کشت رقم
KB	KBC	
$2/2 \times 10^3$	$2/6 \times 10^3$	کراس آزادی
$2/7 \times 10^3$	$5/4 \times 10^3$	تجن
$1/1 \times 10^3$	$1/6 \times 10^3$	قدس

جدول ۳- شمارش جدایه های رشد کرده روی محیط کشت KB و KBC

نوع رقم	نوع جدایه ^۳	شمارش جدایه ها ^۱		آرد بذر ^۲	
		KB	KBC	KB	KBC
کراس آزادی	A	۲	۱۰	۱۰	۱۲
	B	۴	۰	۳	۳
تجن	A	۳	۱۳	۱۴	۳۰
	B	۵	۲	۲	۱
قدس	A	۱	۳	۷	۱۵
	B	۲	۱	۰	۰

(۱) ۲۰۰ بذر در روش مستقیم، غلظت ۰/۰۵ میلی لیتر در رقت 10^{-1} (۳) A (*Pss*) و B (*Pf*) ترتیب جدایه های فلورسنت کننده بیماری زاو غیر بیماری زای جدا شده از بذور گندم

جدول ۴- خصوصیات جدایه های جدا شده از بذور گندم

ویژگی ها	واکنش جدایه ها ^۱	
	A	B
واکنش گرم	-	-
تشکیل هسته یخ	+	+
تولید رنگ فلورسنت	+	+
ایجاد واکنش فوق حساسیت	+	-
ارژنین دی هیدرولاز	-	+
له کردن ورقه های سیب زمینی	-	-
اکسیداز	-	+
لوان	+	-
هیدرولیز ژلاتین	+	+

ادامه جدول ۴ -

ویژگی‌ها	واکنش جدایه‌ها ^۱	
	A	B
هیدرولیز نشاسته	-	-
هیدرولیز توپین ۸۰	+	+
هیرولیز کازین	+	-
احیای نترات	-	+
سیترات	+	+
لسیتیناز	-	+
تحمل نمک ۵٪	+	+
تحمل نمک ۶٪	+	+
اوره از	+	-
کاتالاز	+	+
فسفاتاز	+	+
هیدرولیز اسکولین	-	+
تایرونیناز	+	-
رشد بی‌هوازی	-	-
H ₂ S تولید	+	-
متیل رد	-	متغیر
اکسیداسیون گلوکونات	-	+
اربوتین	+	-
بیماری‌زایی روی گندم	لکه‌های نکروزه	-
استفاده از گلوکز	+	+
استفاده از ارابینوز	+	+
استفاده تری‌هالوز	+	+
استفاده سوربیتول	-	+
استفاده اریتریتول	+	+
استفاده مانیتول	-	+

ادامه جدول ۴ -

استفاده زایلوز	+	+
استفاده ساکاروز	+	+
استفاده فروکتوز	+	+
استفاده دالسیتول	+	-
استفاده مانوز	+	+
استفاده اینوزیتول	+	+
استفاده ریبوز	+	+
استفاده مالتوز	-	+
استفاده لاکتوز	-	+

(۱) A(Pss) و B(Pf) به ترتیب جدایه‌های فلورسنت کننده بیماری‌زا و غیر بیماری‌زای جدا شده از بذور گندم

بحث و نتیجه‌گیری

روی آنها انجام گرفت نهایتاً جدایه B به عنوان یک باکتری *Pf* و ساپروفیت شناسایی شد. در حالیکه جدایه A بیماری‌زا روی گندم به عنوان *Pss* شناسایی گردید. بدین ترتیب باکتری اخیر در گندم ممکن است بذرزاد باشد. *Pss* در روش شستشوی سطحی روی هیچکدام از دو محیط کشت KBC و KB جداسازی نگردید. این نتیجه می‌تواند مؤید این موضوع باشد که باکتری *Pss* به صورت اندوفیت درون بذور گندم بسر می‌برد و این نتایج با یافته‌های رشید (۶) که اعلام نمود به احتمال زیاد این باکتری در بذور به صورت اندوفیت زندگی می‌کند مطابقت دارد. در روش‌های مورد بررسی جهت تعیین میزان بذرزاد بودن باکتری، از بوته‌های ماهه‌زنی شده ارقام تجن، کراس آزادی در گلخانه و رقم قدس که از مزارع کشاورزان جمع‌آوری شده بود استفاده شد. بیشترین آلودگی بذری روی محیط کشت KBC در روش مستقیم و کمترین آلودگی بذری روی رقم قدس که از مزارع کشاورزان جمع‌آوری شده بود، روی محیط کشت KB بدست آمد. دامنه بذرزاد بودن این باکتری ۶/۵-۰/۵ درصد برآورد گردید. در حالی‌که در سایر منابع میزان بذرزاد بودن این باکتری را تا ۱۴ درصد نیز ذکر کرده‌اند و این می‌تواند به دلیل حساسیت ارقام، شرایط آب و هوایی و

Pss قادر است که روی علف‌های هرز یک‌ساله شامل دم‌روپاهی، ماشک، یولاف وحشی و جوموشی به حالت اپی‌فیت زندگی کند که در تحقیقات دیگر اثبات شده است (۷). علاوه بر این از علف هرز فریفیون (*Euphorbia pulcherrima*) به عنوان دیگر میزبان اپی‌فیت این باکتری یاد شده است (۱۷،۱۰،۹،۷). ولی در این تحقیق این علف هرز چندین بار از داخل و حاشیه مزارع گندم جمع‌آوری ولی *Pss* از آن جدا نگردید. این باکتری همچنین قادر است روی علف هرز دائمی مرغ (*Cynodon dactylon*) به صورت اپی‌فیت زندگی نماید که در چندین منطقه از جمله سعادت‌شهر، مرودشت، یاسوج و اردکان جداسازی و بیماری‌زایی آن به اثبات رسید. این اولین گزارش در مورد مرغ به عنوان میزبان این باکتری می‌باشد که بایستی در مدیریت کنترل این باکتری مبارزه با این علف هرز مدنظر قرار داد. از بذور ارقام تجن، کراس آزادی و قدس دو باکتری مختلف روی محیط کشت‌های KBC و KB جداسازی و شناسایی گردید و بر اساس آزمون‌های LOPAT و سایر تست‌های بیوشیمیایی و بیماری‌زایی که

مرفولوژی، رنگ کلنی و آزمون اکسیداز در این محیط کشت شناسایی نمود. تشخیص این باکتری روی محیط کشت KBC نسبتاً ارزان و اجرای آن آسان و قابل تعمیم به سایر میزبان‌های این باکتری از جمله جو، ذرت، لوبیا، گوجه‌فرنگی و سویا می‌باشد. این روش برای کشورهایمانند ایران که منابع اقتصادی محدودی برای کنترل بذور دارند، قابل توصیه است.

محدوده جغرافیایی باشد (۱۶، ۱۵). استفاده از بذور عاری از PSS، منوط به شناسایی باکتری بیماری‌زا در بذره‌های خالص شده است. ارزیابی نمونه‌ها نشان می‌دهد که هیچگونه علائم ظاهری ناشی از باکتری فوق روی بذور گندم مشاهده نمی‌شود و جهت تعیین بذرزاد بودن باکتری بایستی از محیط کشت نیمه انتخابی KBC استفاده نمود. تعداد کمی از باکتریهای ساپروفیت در این محیط نیمه انتخابی قادر به رشد می‌باشند و به آسانی می‌توان باکتری PSS را بر پایه

منابع

۱. افیونیان م. و. صحراگرد ن. ۱۳۷۴. بروز بلایت برگی گندم در شهرکرد. خلاصه مقالات دوازدهمین کنگره گیاهپزشکی ایران، آموزشکده کشاورزی کرج، ص ۲۸.
۲. حسن زاده ن. ۱۳۷۴. اصول و روش‌های باکتری‌شناسی گیاهی. مرکز انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، ۶۴۱ صفحه.
۳. رحیمیان ح. ۱۳۶۸. وقوع بیماری بلایت باکتریائی گندم در کرمان. خلاصه مقالات نهمین کنگره گیاهپزشکی ایران، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ص ۱۴۶.
۴. صحراگرد ن.، ض. بنی‌هاشمی، و س. م. تقوی. ۱۳۷۷. گزارش بلایت باکتریائی گندم در استان فارس. مجله بیماری‌های گیاهی، جلد ۳۴ ص ۱۲۱.
5. Arsenijevic M. 1986. *Pseudomonas syringae* pv. *syringae* Van Hall as a parasite of wheat. Rev. Plant Pathology, 65: 655 (Abstr.).
6. Bazlur Rashid A.Q.M. 1995. Detection of seed-borne *Pseudomonas syringae* pv. *syringae* in wheat. Pla. Var. Seed. 8: 47-54.
7. EL-Sadek S.M.A., M.R. Abdel-Latif, T.I. Abdel-Gawad and N.A. Hussein. 1992. Bacterial leaf blight disease of wheat in Egypt. Journal of Microbiology, 27: 177-196.
8. Fahy P.C. and A.C. Hayward. 1983. Media and methods for isolation and diagnostic test. pp. 337-378. In: Plant Bacterial Disease: A Diagnostic Guide. Fahy P.C. and Persley G.J. (eds.). Academic Press, Sydney.
9. Freda S.J. and J.D. Otta. 1978. Epiphytic movement and survival of *Pseudomonas syringae* on spring wheat. Phytopathology, 68: 1064-1067.
10. Gardan L., S. Cottin, C. Bollet and G. Hunault. 1991. Phenotypic heterogeneity of *Pseudomonas syringae* Van Hall. Research Microbiology, 142: 995-1003.
11. Glenn C. and F.A. Klingman. 1993. Weed Science Principles and Practices. John Wiley and Sons, Inc. Washington.
12. Leben C. 1965. Epiphytic microorganisms in relation to plant disease. Annual Review of Phytopathology, 3: 209-230.
13. Lelliott R.A., E. Billing and A.C. Hayward. 1966. A determinative scheme for the fluorescent plant pathogenic *Pseudomonas*. Journal of Applied Bacteriology, 29: 470-489.
14. Lindow S.E. 1983. The role of bacterial ice nucleation in frost injury to plants. Annu. Rev. Phytopathology, 21: 363-384.

15. **Mohan S.K. and N.W. Schaad. 1985.** Semi-selective agar media for isolation of *Pseudomonas syringae* pv. *syringae* pathogenic to beans. *Phytopathology*, 75: 1351. (Abstr.).
16. **Mohan S.K. and N.W. Schaad. 1987.** An improved agar plating assay for detecting *Pseudomonas syringae* pv. *syringae* and *Pseudomonas syringae* pv. *phaseolicola* in contaminated bean seed. *Phytopathology*, 77: 1390-1395.
17. **Otta J.D. 1974.** *Pseudomonas syringae* incites a leaf necrosis on spring and winter wheats in South Dakota. *Plant Disease Report*, 58: 1061-1064.
18. **Otta J.D. 1977.** Occurrence and characteristics of isolate of *Pseudomonas syringae* on winter wheat. *Phytopathology*, 67: 22-26.
19. **Schaad N.W. 1988.** Laboratory Guide for Identification of Plant Pathogenic Bacteria. American Phytopathology Society, St. Paul, MN, U.S.A. 164 p.
20. **Smith J. and M.J. Hattingh. 1991.** Fluorescent *Pseudomonas* associated with disease of wheat in South Africa. *Journal of Phytopathology*, 133: 36-48.
21. **Vassilev V., K. Kolev, M. Zahaleva and V. Serov. 1995.** Resistance of aegilops, maize and wheat genotypes to *Pseudomonas syringae* pathovars *atrofaciens* and *syringae*. *Agronomie*, 15: 25-29.